

[Bilgrav-Nielsen]

mærkede, at hr. Henning Rasmussen også var kritisk over for den afstand, der er mellem indtægter og udgifter på finanslovforslaget, en afstand på 3-4 mia. kr.

Men hvor var de forslag, som man logisk måtte forvente fulgte fra hr. Henning Rasmussen, om at mindske denne afstand mellem indtægter og udgifter? Det forekommer mig, at det, som hr. Henning Rasmussen brugte sin talletid på, var at udvide afstanden mellem indtægter og udgifter.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Vi vender jo ved en senere lejlighed tilbage til disse ting, vil jeg gerne sige til hr. Bilgrav-Nielsen, og jeg har ikke nogen erindring om, at jeg et eneste sted har udvidet nogen forskel.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Hr. Henning Rasmussen har lagt vægt på i dag at gentage, hvad der var et af hovedspørgsmålene under gårsdagens debat, nemlig en kraftig udvidelse af overførselsindkomsterne, og hvis der er noget, der hverken gavner beskæftigelsen, betalingsbalanceproblemet, underskudssituationen eller gældsætningen i Danmark, er det en udvidelse af forbrugsmulighederne.

Så vidt jeg husker, var det også et af de signaler, som hr. Svend Auken gav under Folketingets åbningsdebat.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Det ligger stadig væk sådan, at min tale og vore forslag ikke har udvidet forskellen mellem indtægter og udgifter på finansloven.

Vi er helt klar over, at der er en beskeden forbrugsudvidelse i vores pakke og dermed en beskeden virkning på betalingsbalancen. Det har vi ikke lagt skjul på.

Henning Andersen (KF):

Finanspolitikken og hermed den årlige finanslov er nok et af de mest betydningsfulde instrumenter, en regering og et Folketing har til rådighed, når den økonomiske politik skal tilrettelægges.

Det er vel ikke for meget sagt, at finansloven er kernen i en regerings økonomiske politik, altså et udtryk for alt det, man kan, og også alt det, man ikke kan. Det er jo via finansloven, man fastlægger størrelsen af statens indtægter og udgifter, hvilke opgaver staten skal tage sig af, hvor mange penge og hvor mange af statens medarbejdere der skal benyttes på forskellige områder.

Med finansloven bestemmes det også, hvordan og hvorfra penge til statens mange aktiviteter skal komme.

Når man fra år til år følger udviklingen i de offentlige udgifter og indtægter og i budgetbalancen, er det selvfølgelig vigtigt at gøre sig klart, at disse bevægelser afspejler et nettoreultat af et meget kompliceret samspil og af betydeligheder i og uden for den offentlige sektor.

Statsfinanserne er meget afhængige af den generelle økonomiske udvikling i samfundet, men samtidig påvirker selve udformningen af finansloven også udviklingen i samfundsøkonomien, og udviklingen er også i denne henseende aksen, hvorom tingene drejer sig.

Finansloven har en styrende og overordnet funktion i vort samfund. Derfor er finansloven parlamentarisk set en lov, der indtager en særstilling. Vi skal have en finanslov. Det er baggrunden for, at finansloven næsten altid – heldigvis – vedtages af brede flertal. Sådan bør det også gå i år, når vi kommer til tredjebehandlingen.

Mange har talt om, at valget har gjort det vanskeligere at arbejde her i Folketinget. Ja, sådan ser det vel ud, men endnu er arbejdet jo dårlig nok kommet rigtigt i gang, så hvem ved, hvordan det går?

Befolkningen har efter min mening en forventning om, at vi nu løser de store opgaver, vi står over for. Der hviler et betydeligt ansvar på de partier, som rækker ind mod midten. Der skal nemlig være enighed omkring midten, hvis der skal kunne laves noget konstruktivt i Folketinget. Det bedste, vi alle sammen kan gøre i stedet for at tale om, at vi har fået et forkert Folketing, er at skabe nogle resultater. Og skulle vi så ikke se at komme i gang med det?

Det er heldigt, at et meget bredt flertal har udtalt forståelse for, at der må vises ansvarlighed over for landets økonomi. Det betyder, at forhandlingerne kan hvile på den meget vigtige kendsgerning, at balancen i dansk økonomi